Yayın Yönetmeni
Chefredakteur
Sebahattin Çelebi

Yazı İşleri Müdürü
Sabri Uçar Çalışkan

Bu sayıda katkıda bulunanlar
Mitwirkende

Erdal Çolak | Kopenhag
Kemal Yalçın | Bochum
Talih Seval Tuncer | Essen
Ufuk Evla Bostan | Frankfurt
Gülhan Meşeli | Avusturya
Serap Oya Giritli | Mannheim
Dilek Yılmaz | California
Nilay Yengen | Remscheid
Agop Yıldız | Hollanda
Ferruh Kaplan | Toronto
Şinasi Dikmen | Frankfurt
Seyfi Alp | Frankfurt
Gamze Çınar | Duisburg
Osman Sönmez | Moskova
Nuray Esra Kabakçı | Frankfurt
Mehmet Yıldız | Moers
Sebat Bayder | Stuttgart
Sabri Uçar Çalışkan | Frankfurt
Fatma Yiğit Berber | İzmir
Selma Onater | Darmstadt
Hürrem Erman | Frankfurt
Semra Işık Aydın | Manisa

Youtube | @tahtagemi
Instagram | @tahtagemi

E-Mail: editor@tahtagemi.net

Görsel Tasarım ve Baskı
Grafik / Druck
Werbecenter-Langen.de

Web Tasarım
Cihan Manap
Werbecenter-Langen.de

ISSN: 2944-8751

Adres: Ohmstr. 6, 63225 Langen

info@tahtagemi.net
http://www.tahtagemi.net
Tel. +49 6103 200 485 8

Binnur Kız'ın Tahta Gemi'si...

Meşhur Alman şairi *Rainer Marie Rilke*'nin unutamadığım bir dizesinden aklımda kalmıştı. Uzun yıllar bu sözü cüzdanımda taşımışlığım da vardır.

"Yaz yine de gelir! Ancak sabredenlere gelir. Onu gönül borcu duyduğum acılardan öğreniyorum. Sabır her şeydir!"

Bu dergiyi bu noktaya getirmek de apayrı bir mücadele, sabır hikayesi oldu benim için.

***

"Âşıkmışım tahta gemime. Onun mavi denizlerde nazlana nazlana gezdiğini seyrederken dalmışım rüyalara. Ona öylesine şaşkınlıkla bakakalmışım ki, ayrılamamışım ondan saatlerce. Bilgisayarından ayrılırsam eğer; korkmuşum onu kaybedeceğimden... Cesaret edememişim onu bırakmaya... engin denizlerde yüzüp gitmeye... Ancak, uykuda alabilmiş beni tahta gemimden annem...

'Sarı papatyam' diye fısıldayarak ağlayışını hissetmişim başucumda onun...

Uyanmışım ama şefkatli dokunuşları daha fazla sürsün diye açmamışım gözlerimi...

Bir yüzyıl sürsün istemişim anne kucağındaki bu anın...

Annesi de kanser olan Şairin 'çaresiz' yakarışları da, sihir arayışları da yakmış zaten beni..

Onun feryadı, unutturmuş kendi acılarımı bana. Umursamamışım her gün tel tel önüme dökülen sarı saçlarımı... Umursamamışım küsmüşlüğümü aynalara.

Umursamamışım artık çekiciliğini yitiren mavi bakışlarımın. Çünkü eritmişim göz bebeklerimi şairin maviliğinde. İki mavi su damlası birleşmiş bir ırmak olmuş, gözyaşlarıma karışmış deniz olmuş, yüzdürmüş tahta gemiyi sularında..."

Onu, bu içten satırlarla tanıdık biz.

Hiç görmedik...

sesini bir kez olsun duymadık.

Bildiğimiz tek şey kanserli olduğuydu ve o yıllarda açtığımız *"www.platformdergisi.net"* sitesinin müdavimlerindendi.

"Bir şeyler yapalım, umut olalım" dedik arkadaşlarla. *"Tahtagemi.net"* ismiyle bir internet sitesi açtık önce.

Onun elinden tutmak, bu hayal gemisiyle onu okyanus ötelerine götürmek istedik. Acılarını bir nebze olsun unutturmak istedik. Diğer okurlarımız yorumlarıyla Binnur Kız'a umut vermeye çalıştılar.

Olmadı!

Onun gözlerinde Tahta Gemi sevincini görmek nasip olmadı.

Yaşıyor mu... göçüp gitti mi aramızdan?

Hiçbir zaman öğrenemedik!

Binnur Kız'ın *"annesi de kanser olan şair"* dediği kişi olmanın ezikliğini, acısını hep yaşadım bu yüzden.

Ona vefasızlık olmazdı! Senelerce bekledim o yüzden. Kaç görüşme yaptım hatırlamıyorum bile! Yeniden yayınlamak, yeniden Binnur Kız'ın Tahta Gemisi'ni okyanuslara yolcu etmek için...

İnanın bir çocuk kadar mutluyum!

Zira *"annesi de kanser olan o şair"*; *"saçları tel tel dökülen"* o kızın gemisini okyanuslara salmayı başarıyor!

Sebahattin Çelebi